MOJE PRAXE VE FRANCOUZSKÉM TROYES DÍKY ERASMUS+

Když jsem dorazila do Francie, hned mě zaujalo, jak to tam mají celé postavené jinak než u nás, což začíná už u samotného vzdělávacího systému. V ostatních francouzských školách se tam totiž druhý a třetí cizí jazyk učí současně ve 12 letech, přičemž v té škole, kde jsem, jde o bilingvní výuku, kde se učí jak v angličtině, tak ve francouzštině. Moje třída je navíc hodně specifická a malá, skládá se z 9 dětí ze 4. třídy a 8 dětí z 5. třídy. A protože většina z nich se anglicky nikdy předtím neučila, je to pro ně úplná novinka a zvládají pouze úplné základy angličtiny. S cizími jazyky se děti na této škole seznamují už od mateřské školy.

Zajímavý je i celkový chod školy a její zázemí, které sídlí v nově otevřené moderní a ekologicky šetrné budově s velkým podílem zelených ploch, jež funguje jako hlavní prvek urbanistické revitalizace čtvrti Jules Guesde. Zahrnuje žáky od té nejmladší mateřské školy až po poslední ročník nižší základní školy, přičemž celá tato pedagogika využívá inovativní přístupy v rámci oficiálních osnov francouzského ministerstva. Škola navíc skvěle funguje i pro rodiče, protože poskytuje ranní i odpolední družinu, hlídání, odpolední vyplňování domácích úkolů nebo zájmové kroužky, takže má otevřeno už od 7:30 do 18:15, a součástí areálu je i jídelna s velkým důrazem na kvalitu, udržitelnost a podporu biopotravin.

Úplně jiný než u nás je také denní režim a rytmus roku, protože mají každých sedm týdnů prázdniny, většinou dvoutýdenní. Celé středy mají žáci volné, ale kvůli tomu zase každý den začínají už v 8:35 minut a končí až v 16:30, a to se týká jak dětí v mateřské škole, tak i dětí na prvním stupni. Zajímavé také je, že nemají klasické pětačtyřicetiminutové vyučovací hodiny, dopoledne mají pauzu od 8:35-8:45, poté 10:00-10:20, další je až pauza na oběd od 12:00-13:45, poslední přestávka je čeká od 14:40-14:55, poté se až do konce učí. Každý den navíc končí dvacetiminutovým společným zpíváním od 16:10 do 16:30, které má mateřská a základní škola odděleně. Co mě velice překvapilo, budoucí učitelé mají na vysoké škole praxi až v posledním roce pouze na dva týdny, takže do praxe často odcházejí zcela nepřipraveni.

Kromě samotné školy jsem ale samozřejmě poznala i město Troyes, které je naprosto krásné a rozlehlé. Žije v něm zhruba 60 tisíc obyvatel a celé historické centrum je proslulé svými nádhernými hrázděnými domy ze 16. století. Město má neuvěřitelnou atmosféru, je plné úzkých uliček a gotických kostelů, z nichž nejvýraznější je katedrála svatého Petra a Pavla s úžasnými vitrážemi, takže to tam na mě udělalo obrovský dojem.

Adéla Koutská, S4.A